

at anlægge konkurrerende Sporveje langs Statsbanerne, oven i Købet med stor Udsigt til at tage en betydelig Søgning fra dem.

Naar jeg har gjort disse Bemærkninger, er det selvfølgelig til Dels ud fra et københavnsk Syn paa Forholdene, ud fra det københavnske Publikums Interesser med Hensyn til Adgangen til at benytte Statsbanerne, en Adgang, som den københavnske Befolkning selvfølgelig maa have lige saa godt som Landets øvrige Befolkning. Men det er ogsaa af Hensyn til selve Statsbanerne. Af Hensyn til en hensigtsmæssig Trafik bør man ikke overlaste en Linie som Boulevardlinien, der gaar igennem en saa lang Tunnel, hvor det kan være forbundet med Fare, hvis der skal føres et uforholdsmæssigt stort Antal Tog igennem. Statsbanerne bør endelig i deres egen Interesse søge at ordne Trafikken paa den heldigst mulige Maade over for Befolkningen for derved at faa den Indtægt, som er forbunden med, at Folk hellere køre med Banen end med Sporvognen, saa at Banerne ere konkurrencedygtige over for Sporvejene, og ikke fremtvinge en Konkurrence, som i Længden vil komme til at skade dem i ikke ringe Grad.

Det foreliggende Lovforslag indeholder ogsaa adskillige andre Forandringer fra det Forslag, der forelaa i Fjor. En af disse Forandringer gaar ud paa at spare omtrent 2 Mill. Kr. ved Anlægget af Centralbanegaarden. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes denne skal indrettes, er jeg ganske enig med det ærede Medlem, der talte i Gaar (Rasmus Hansen), om; at man ikke skal trage efter at faa luksuøse eller monumentale Banegaarde, men hvad man skal lægge Vægt paa, er, at de ere hensigtsmæssigt indrettede. Det kan være, at en Del af de Foranstaltninger, den ærede Minister har truffet for at indskrænke Udgiften ved Centralbanegaarden, f. Eks. Flytningen af Administrationslokalerne, kan være overordentlig hensigtsmæssig, men der er andre Ting, som jeg ikke tror ere hensigtsmæssige, og hvor den Besparelse, man opnaar, vistnok ikke vil føre til det Resultat, man har ønsket at naa. Jeg tænker herved paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal have almindelige Perrontage over Perronerne eller en stor Centralhal. Hvor dyr en saadan vil være i Forhold til de Perrontage, der ere foreslaaede, er jeg ikke i Stand til at sige, men Besparelsen repræsenterer i alt Fald ikke det fulde Beløb, som spares ved den Forandring, der er sket ved Anlægget af Centralbanegaarden. Jeg tror, at naar

alt kommer til alt, vil det være hensigtsmæssigt at have en Centralhal i Stedet for de foreslaaede Perrontage. For det første maa man dog vide, at naar man anbringer saadanne almindelige Perrontage over Perronerne, maa de befæstes til disse antagelig ved Piller, hvorpaa de skulle hvile. Jernbaneperronerne skulle helst være saaledes indrettede, at Publikum uhindret kan færdes derpaa og saa let som muligt kan komme til Togene, ligesom ogsaa Rejsegodset skal kunne beføres uhindret frem og tilbage der. Derfor bør Perronerne ikke belemres med Genstande, der hemme eller hindre Færdsejlen, men det vil ganske sikkert ske her. Adgangen til Togene vil komme til at lide derunder, Perronerne ville ikke blive saa hensigtsmæssigt indrettede, som de vilde blive, dersom man havde den store Hal. Dernæst er der ogsaa det Moment, at naar man bygger en saadan Hal, har man hele Stationen under Tag, det vil sige, at hvorledes Vejret end er, har det ingen Indflydelse paa selve Stationen, men gaar man bort fra Hallen og til almindelige Perrontage, vil man om Vinteren t. Eks. i stærkt Snevejr, se, at selve Stationen fyger til. Det vil for det første være meget ubehageligt for Passagererne, der skulle benytte Stationen, og det vil ganske sikkert heller ikke være til nogen Gavn for Materiellet, men navnlig vil det koste en hel Del Penge til at rydde Stationen. Den Besparelse, man opnaar ved ikke at bygge Hallen, turde maaske blive til Dels illusorisk, i alt Fald vil Besparelsen ikke kunne regnes med de Tal, som man opfører den til, man maa tage Hensyn til de Udgifter, der ville blive Følgen af denne Besparelse, og de Ulemper, den vil medføre. Jeg har derfor ment, at burde henlede Opmærksomheden ogsaa paa dette Punkt, for at det kan blive taget under alvorlig Overvejelse, om virkelig en saadan Besparelse skulde tilstræbes, eller om man ikke hellere maatte gaa til den Type for en Centralstation, som Ministeren foreslog i Fjor.

Hvad endelig Overenskomsten med Københavns Kommune angaar, har jeg allerede berørt den og skal ikke komme dybere ind derpaa, da det endnu er Genstand for Forhandling. Jeg vil kun sige, at Københavns Kommune naturligvis er villig til at bringe Ofre for at faa Banegaardsforholdene forandrede. Men jeg vil dog meget henstille til det ærede Flertal ikke at betragte København som en By, der af Nød er tvungen til at finde sig i alt, hvad man vil byde den. Man skulde